

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 125, fredag den 24. oktober 2025 Afslut atomkrigen – Åbn en ny æra af fred gennem udvikling

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi I alle er kommet til dette særlige møde i dag. Dette er det 125. møde i træk, vi har holdt i løbet af de sidste to år. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres moderator i dag sammen med Dennis Small og Dennis Speed. Jeg vil gerne minde folk om, hvorfor vi startede denne proces, for nogle gange kan tingene blive lidt ophedede, og vi er ikke altid enige, hvilket er en god ting. Vi har brug for disse dialoger og denne proces. Vi ønskede at skabe et forum, hvor mennesker fra hele verden, uanset filosofi, sprog, religion eller nationalitet, kan føre en dialog om ægte fred, opnå det og koordinere vores aktiviteter. Jeg vil gerne bede jer om at tage et øjeblik til at dele invitationen med jeres venner, jeres rimelige fjender og jeres organisationer. Vi ønsker at fortsætte med at udvide og øge deltagelsen i denne proces.

Med det sagt synes jeg, vi skal fortsætte. I dag har vi et meget specielt møde med en god ven og samarbejdspartner, Ted Postol, men for at komme i gang og sætte mødet i scene har vi Helga Zepp-LaRouche, som er grundlæggeren af Schiller-instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, Anastasia, og goddag til jer alle.

Jeg tror, vi oplever det, man kunne kalde en strategisk rutsjebane, hvor man det ene øjeblik har håb om, at der kan ske et strategisk gennembrud, og det næste øjeblik er man i total forvirring over, at alt igen er i ruiner. Jeg er derfor meget glad for, at vi i dag har en af de, hvis ikke den mest anerkendte ekspert i atomvåben med os for at gøre verden klar over, hvad vi gambler med, når folk taler om at påføre Rusland et strategisk nederlag. Det, der faktisk er bundlinjen, er faren for en atomkrig, som ville betyde civilisationens undergang. At vi er meget tæt på det, bliver efter min mening affejet af mange mennesker i Vesten, der siger, at der ikke er nogen rød linje, og at Putin ikke træffer nogen beslutninger. Men vi må hellere tage det alvorligt, der skete for to dage siden, da Ruslands viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, sagde, at både atompolitikken og diplomatiet befinder sig i en meget farlig limbo. Visse NATO-landes fjendtlige politik kan føre til en direkte konflikt mellem atommagterne.

Man kan afvise det, men det er åbenbart noget, der kan ske i den nærmeste fremtid. Jeg vil give jer et par eksempler på denne rutsjebane, dette frem og tilbage, der nogle gange sker på en enkelt dag. For to dage siden rapporterede *Wall Street Journal*, at USA nu har givet Ukraine tilladelse til at bruge Tomahawk-missiler til angreb dybt inde på russisk territorium. Samme dag skrev præsident Trump på TruthSocial, at dette var falske nyheder, at USA ikke har noget at gøre med disse missiler, og at uanset hvor de kommer fra, og hvad Ukraine gør med dem, har USA intet med det at gøre. Det er ikke sådan, at Tomahawk produceres af 50 lande som pandekager; der er kun ét land, der producerer dem. Så det er helt forståeligt, at Putin svarede, at hvis Tomahawk blev leveret til Ukraine, ville det bestemt ikke ændre situationen på slagmarken, men det ville være en alvorlig eskalering. Den russiske reaktion ville være alvorlig og endda overvældende. I samme periode havde præsident Trump foreslået, at fortsættelsen af Anchorage-mødet i sommer skulle fortsættes med et topmøde i Budapest mellem Trump og Putin. Kort tid efter sagde Trump, at han ikke ville

spilte sin tid, og at topmødet ikke ville finde sted. Putin, som man kun kan beundre for hans tilsyneladende uendelige tålmodighed, sagde, at det altid er bedre at have en dialog end en konfrontation. Kort efter sagde Karoline Leavitt, pressesekretær i Det Hvide Hus, at topmødet ikke er helt aflyst, og at man håber, at det vil finde sted på et tidspunkt.

Samtidig indførte USA også sanktioner mod de to største olieeksportfirmaer i Rusland – Rosneft og Lukoil. Man skal forstå, at denne sanktionspolitik er en del af politikken om at påføre Rusland et strategisk nederlag ved at afskære dets olieindtægter og angiveligt gøre det umuligt at fortsætte finansieringen af våbenproduktion. Så grænserne mellem alle disse ting er ekstremt slørede. Kansler Merz i Tyskland har ved flere lejligheder sagt, at han bevidst ikke vil indrømme, om Tyskland vil levere Taurus-missiler til Ukraine, fordi han nu er gået over til en politik med »strategisk usikkerhed«. Dette er efter min mening en af de mest idiotiske politikker, og jeg vil sætte pris på, hvis professor Postol senere kan kommentere dette. Det er min opfattelse, at en af de ting, der forhindrede en nuklear eskalering under den kolde krig, var, at der var en vis gennemsigtighed, så hver side vidste, hvad den anden gjorde, og at der var en strategisk dialog mellem diskussionskanaler, som endda eksisterede på højdepunktet af Cubakrisen via en rød telefon mellem præsident Kennedy og premierminister Khrushchev. Denne idé om, at man på en eller anden måde kan efterlade en tvetydig idé, såsom: Har du sendt atomvåben? Er disse våben atombevæbnede eller ej? Dette holder modstanderen i en tilstand af gætterier. Efter min mening, og jeg er virkelig interesseret i at høre, hvad du har at sige, Ted, er dette virkelig at lege med ilden; med en atomulykke. I betragtning af, at vi netop i denne uge har haft tre strategiske manøvrer, der involverede atomvåbenøvelser – en af STRATCOM kaldet Thunder 26. Vi skal huske, at Cannon, den tidligere chef for STRATCOM, i et møde i november sidste år hos CSIS i Washington sagde, at USA kan føre en teknisk

atomkrig og vinde den. Man skal bare sikre sig, at USA har nok atomvåben tilbage til at bevare en dominerende position i verden bagefter, hvilket jeg synes er fuldstændig vanvittigt.

Jeg tror, at det faktum, at man stadig har Koalitionen af Villige, der presser på for at fortsætte med at bevæbne Ukraine – jeg tror, Macron har indkaldt til et møde i denne koalition i dag i London, og Zelenskyy vil naturligvis også være til stede. Og den højeste franske general har netop gentaget denne idé om, at også Frankrig skal være forberedt på at føre krig mod Rusland senest inden for de næste 4-5 år. Dette er åbenbart det, der prædikes i Tyskland, hvor krigshysteri hypes hver dag. Hver nyhed indeholder tanken om, at vi skal tilbage til værnepligt, for hvis det kommer til krig, vil 1.000 soldater dø hver dag, og de skal erstattes af reserverne, og så videre og så videre, som om mindet om Anden Verdenskrig var blevet fuldstændig slettet fra folks bevidsthed. Det er helt vanvittigt!

Jeg tror, det er derfor, vi også senere i diskussionen vil høre en rapport om det meget vigtige Zoom-seminar, vi havde for to dage siden om fredspolitikken. Nemlig muligheden for ikke kun at normalisere forholdet mellem USA og Rusland fuldstændigt, men også at lægge en fredspolitik på bordet via opførelsen af Beringstrædtunnelen, der vil forbinde Alaska med det fjerne Østen i Rusland og åbne de store områder i det fjerne Østen i Rusland for utrolige investeringsmuligheder – naturligvis også i Alaska. Det ville være det økonomiske grundlag for en ægte fredspolitik, der erstatter konfrontation med samarbejde til gavn for alle involverede lande, fordi projekterne er så store, at mange lande, der er fattige på råstoffer, kunne inviteres til at deltage i udforskningen af nordområdet, hvoraf meget er permafrost, og derfor kræver det enorme investeringer og ændringer i landskabet for at gøre det muligt. Det var en meget vellykket begivenhed. Vi var i stand til næsten med kort varsel at få toprepræsentanter fra USA – Scott Spencer, der er en af de førende eksperter i et

jernbaneselskab, der vil være involveret i projektet. Og fra russisk side Razbegin, der er tidligere vicedirektør for SOPS, det russiske forbindelsesled mellem det russiske videnskabsakademi og det russiske ministerium for økonomisk udvikling, som har været involveret i at forfølge Beringstrædet-projektet seriøst siden mindst 2007. Vi havde også den stedfortrædende administrerende direktør for Russian Direct Investment Fund, hvis administrerende direktør Kirill Dmitriev under mødet i Anchorage gentagne gange talte meget begejstret om det utrolige potentiale, der ville være for alle deltagere i dette projekt. Og naturligvis en meget vigtig bro- og tunnelbygger fra Italien, professor Siverio, der talte om den kulturelle og humanistiske side af brobygning i stedet for krig.

Dette er alternativet, og den samme tilgang skal også anvendes, hvis vi nogensinde skal have håb om at opnå fred i Mellemøsten med Oasis-planen. For os er Beringstrædet-tunnelprojektet og Oasis-planen derfor en del af den samme tilgang til fred gennem udvikling.

Nu ser situationen i Mellemøsten endnu værre ud end det, jeg sagde om Ukraine og forholdet mellem Rusland og USA, fordi den såkaldte fredsaftale ikke ser ud til at holde. Der har været kontinuerlige bombninger fra Israels side mod Gaza, og mange palæstinensere er blevet dræbt. Nu har vi en situation, hvor Knesset er begyndt at fremsætte et lovforslag om annektering af Vestbredden, så der er tydeligvis ingen tegn på en israelsk aftale om en palæstinensisk stat, som bør være en del af en fredsaftale. Derfor afholdt Richard Falk, en amerikansk professor og tidligere FN-inspektør for Gaza, en tribunal i Ankara, som fortsætter indtil søndag, hvor de vil offentliggøre en rapport. Den vil naturligvis indeholde vidneudsagn fra mange øjenvidner, der var i Gaza og observerede de krigsforbrydelser, der løbende blev begået der. Vi fra IPC vil sørge for, at rapporten bliver bredt distribueret.

Desuden afsagde Den Internationale Domstol en anden kendelse, hvori den fastslog, at Israel ikke havde fremlagt noget bevis for sin påstand om, at årsagen til, at man forbød UNRWA at deltage i distributionen af humanitær hjælp i Gaza, var, at mange af UNRWA's medlemmer også var medlemmer af Hamas. Den Internationale Domstol fastslog altså, at der ikke var noget bevis for dette, og at hele forværringen af den humanitære situation ved at forbyde UNRWA var en del af det generelle billede af forbrydelser. Det efterlader os i en situation, hvor vi virkelig må fordoble vores indsats for at få befolkningen til at se fornuften i det, i håb om at få de regeringer, der fremmer disse krigspolitikker, som kan ødelægge civilisationen, til at ændre kurs. Vi må vælge det eneste alternativ, som er sikkerhed og fred, og det er at stoppe konfrontationen med det globale Syd, det globale flertal, Rusland, Kina, BRICS og SCO. Vi er nødt til at bevæge os mod et samarbejde, der tager fat på menneskehedens vigtigste problemer, såsom sult, fattigdom, mangel på rent vand, mangel på elektricitet, migrationskrisen, og sammen udvikle landene i det globale Syd og dermed hjælpe dem med at overvinde resterne af kolonialismen for altid.

Så det er det, vi er nødt til at gøre, og det er klart, at muligheden for at undgå 3. verdenskrig er ved at forsvinde. Jeg har sagt dette før, men når man ser tilbage på historien, kan man se det meget tydeligt. Hvornår var det for sent at stoppe første verdenskrig? Hvornår var det for sent at stoppe anden verdenskrig? Med hensyn til fremtiden ved man aldrig det præcist, men man kan sige, at vi er meget tæt på et punkt, hvor der ikke er vej tilbage. Når det er sagt, giver jeg ordet til professor Postol.

Bemærkninger under diskussionen:

Først og fremmest vil jeg takke Dr. Postol for denne præsentation, for jeg mener, at enhver, der tænker sådan, ikke lever i den virkelige verden. Nu har jeg et par tanker. En af dem er, at flere personer, der deltog i manøvren Able Archer,

efterfølgende sagde, at overvejelser om, hvad virkningen på Tyskland ville være, ikke spillede nogen rolle for dem, der gennemførte denne manøvre. Hvis De kunne kommentere det.

Derudover har jeg et andet punkt. Hvad mener du om den nuværende oprustning i Europa? For så vidt jeg kan se, er det hele beregnet til en konventionel krig. Men det er min opfattelse, at hvis den nuværende eskalering fortsætter, vil vi ikke få en konventionel krig med Rusland; vi vil få en atomkrig, for det er meget klart for mig, og jeg håber, jeg har ret, at grunden til, at præsident Putin for et år siden ændrede den russiske atomdoktrin, var, at de indså, at den hidtidige doktrin ikke var tilstrækkelig til at afskrække en potentiel modstander fra at overskride den ene røde linje efter den anden. Så Putin ændrede for omkring et år siden doktrinen. Før var det sådan, at Rusland kun ville bruge atomvåben, når den russiske stats eksistens var på spil. Han ændrede den til at sige, at selvom et konventionelt bevæbnet land truer den russiske stats eksistens, som er bakket op af en atommagt, så vil Rusland under den betingelse, hvis Ruslands eksistens er på spil, forbeholde sig retten til at bruge atomvåben. Den betingelse henviser naturligvis til situationen i Ukraine, og de lande, der bakker op om den, er naturligvis USA, Storbritannien og Frankrig. Så hvad er din holdning? Skaber europæerne en illusion ved at fortælle folk, at vi skal have konventionelle våben til en krig, der ikke vil finde sted i den form, de på en eller anden måde forestiller sig? Er det ikke en fuldstændig illusion? For når man først har presset Rusland ind i det, de kalder et strategisk nederlag, vil Rusland ikke acceptere det og vil derefter bruge atomvåben. Kan du kommentere på denne type problemer?

Ted Postols svar...

ZEPP-LAROUICHE: Jeg kan kun sige, at vi vil bede alle deltagere i dette opkald om at sikre, at videoen eller udskriften af det, du siger, kommer ud til alle. Især Bundeswehr er nu ude i skolerne og reklamerer for frivillig tilmelding til hæren for

eleverne. Jeg ved, at disse elever får helt forkerte grunde at vide – at de får penge, at de får en god løn, at de måske kan lære et erhverv. Jeg synes, det bidrager til forræderiet. Selv de officielle instanser siger, at hvis det kommer til en krig, skal de tusind tab om dagen erstattes, så vi er nødt til at rekruttere flere unge mennesker. Er det en grund til at melde sig til hæren, især i lyset af det, du lige har sagt? Der er nul chance for, at det kommer så vidt. Så jeg synes, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at den analyse, du lige har givet os, kommer...

POSTOL: Lad mig gøre noget klart. Det vil ikke være tusind tab om dagen, det vil være millioner, titusinder, hundreder af millioner af tab om dagen. For denne krig vil ikke være begrænset til ikke-nukleare konventionelle våben. Enhver, der tror, at det kun vil være tusinder eller titusinder af mennesker om dagen, tager fejl. Det er titusinder eller hundreder af millioner af mennesker om dagen. Det er den virkelige sandhed om, hvad denne krig vil medføre.

ZEPP-LAROUCHE: [Spørgsmål fra Jose Vega om MAD kontra fred gennem udvikling] Problemet er, og Ted, du sagde lige, at folk, der leger med det, ikke bør ønske at være den person, der forårsager civilisationens undergang. Jeg har mange gange fortalt folk, at der ikke vil være nogen tilbage til at undersøge, hvad der skete, fordi der ikke vil være nogen historikere eller journalister tilbage.

POSTOL: Ingen data.

ZEPP-LAROUCHE: Derfor mener jeg, at vi altid skal kombinere spørgsmålet om at standse denne fare med det absolutte krav ... Det kan ikke løses, i hvert fald ikke på dette teknologiske niveau, med teknologiske midler. Det kan kun ændres ved at ændre forståelsen af, hvad menneskets natur er. Billedet af mennesket er kernen i det. For hvis man tror, at et land eller en gruppe af lande har ret til at påtvinge andre deres dominans med alle midler, herunder militære midler,

forudsætter det et billede af mennesket, hvor mennesket betragtes som et dyr. Eller, som Hobbes, Locke og disse mennesker sagde, at ethvert menneske er et andet menneskes ulv. Jeg tror, at den eneste måde at komme ud af det på er at ændre den grundlæggende opfattelse af, hvad mennesker er. Vi er den eneste art i universet, som vi kender til, der er begavet med kreativ fornuft. Derfor kan vi måske ikke klare os, hvis vi ikke kan overvinde en sådan dyrisk opfattelse af mennesket. Det er altså et eksistentielt spørgsmål, at vi skal blive bedre mennesker. Jeg tror, der er et utroligt potentiale, for jeg tror ikke, at mennesket er ondt af natur. Jeg har skrevet disse ti principper for, hvordan en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur kunne se ud, som udgangspunkt for diskussionen. Det tiende princip siger, at mennesket er godt af natur, og at alt ondt kommer af manglende udvikling og derfor kan overvindes gennem udvikling, hvilket er en langt mere optimistisk opfattelse end den manikæiske opfattelse, at godt og ondt vil eksistere side om side for evigt. Jeg tilslutter mig ikke en sådan doktrin. Jeg mener, at det nuværende niveau af ondskab er et stadium af underudvikling, og derfor har jeg en meget optimistisk idé om, at når vi som mennesker perfektionerer os selv, både vores intellekt, men også vores sjæl, vil vi blive smukkere i vores sind og sjæl gennem æstetisk uddannelse. Hvis vi kommer igennem de nuværende geopolitiske farer og overvinder geopolitikken ved at gå over til tanken om, at vi er én menneskehed, og først og fremmest definerer vores interesser som én menneskehed og først derefter ser på nationale interesser, som aldrig bør være i modstrid med én menneskehed, så kan jeg se en fremtid, hvor vi vil nå det, jeg kalder voksenalderen. Forholdet mellem mennesker vil være som de smukke breve mellem Einstein og Planck eller Schiller og Humboldt og mange andre kreative sind. Hvis man ser på, hvordan de forholder sig til hinanden, er det på baggrund af ideer, opdagelser og smukke koncepter. Jeg tror, det er menneskets naturlige tilstand, og jeg tror, at hvis vi går i en retning, hvor verdens forskere, musikere, komponister og

digtere taler sammen, så kan vi bygge den slags broer, der kan få os ud af den nuværende situation. Jeg vil gerne høre, hvad du mener om det.

POSTOL: Vi har haft denne diskussion før, så vi gør det for vores publikum, hvilket er fint. Jeg er enig i, at mennesket er velsignet med intelligens og evnen til at ræsonnere. Men jeg tror også, at mennesker er forbandet med dyriske instinkter. Så vi har begge dele. Jeg er enig i, at de principper, du argumenterer for, er absolut afgørende for vores overlevelse. Vi må stræbe efter at skabe en verden, hvor fornuften har tendens til at overvælde vores dyriske instinkter. Jeg har mine tvivl om, hvor succesrige vi kan blive. Men jeg tror, at vi på det højeste niveau i statsledelsen kan forsøge at gøre det bedre, end vi har gjort hidtil. Så jeg er helt enig i målsætningen om at erkende den fare, vi alle står over for, og også den fordel, det ville give os alle, hvis vi kunne finde ud af, hvordan vi kan undgå konflikter og samarbejde med hinanden. Jeg er ikke i tvivl om, at verden ville blive enormt forbedret. Hvis vi kan komme levende gennem denne periode, vil det forhåbentlig være resultatet; jeg ved det bare ikke.

Afsluttende bemærkninger:

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil bare tilføje en kort kommentar til det, Ted lige sagde om situationen i Rusland. Det er meget klart, at de mennesker, der sigter mod at påføre Rusland et strategisk nederlag, har regimskifte i tankerne. De ønsker at slippe af med netop den tankevækkende Putin. Men jeg tror, at der er tænkt meget lidt over resultatet af et sådant foretagende. Hvis det lykkes dem at opdele Rusland i 40 forskellige stykker, som nogle af dem har sagt, hvem vil så kontrollere atomvåbnene i Rusland? Hvilken indvirkning vil det have på sikkerheden i verden? Jeg tror, vi vil bevæge os ud i ukendt farvand med atomterrorisme eller hvem ved hvad. Folk tænker ikke tingene igennem. De kommer med kontante udtalelser og tænker ikke til ende, hvad det ønskede resultat ville være.

Det er bare én ting, der er åbenlyst.

Jeg kan kun igen takke dig, Ted Postol: Jeg synes, du er en stemme for fornuft, du er en absolut nødvendig stemme, der bør høres overalt. Så jeg vil igen bede alle deltagere i IPC og dem, der har deltaget tidligere, for ikke alle er med hver uge. Vi vil opfordre hele deltagerlisten fra alle IPC-møder til at tage denne video, og måske en kortere version, som et massefordelingsemne til sociale medier, til at tage denne video og transskription, som vi vil producere, og virkelig oversvømme området. Få den ud til alle parlamentarikere i alle lande på kloden. Send den til skoler, universiteter og tænketanke. Jeg tror, at hvis man ikke tager udgangspunkt i den virkelighed, som Ted Postol skitserede om den sande karakter af en atomkrig, vil man ende med at tage fejl. For hvis man ikke tænker hele vejen igennem, hvilket er, hvad enhver strategisk kommandør bør gøre, er det værst tænkelige scenario det, man skal undgå, så man er nødt til at tage dette i betragtning. Hvis man ikke starter sin politik med det, ender man med den forkerte konklusion. Så jeg vil bede jer alle om at gå ind i en hidtil uset mobilisering, for det er det budskab, der er mest presserende.

Jeg tænker også på fredsbevægelsen: Vi bør sikre os, at der ikke er nogen i fredsbevægelsen, der ikke gør sig bekendt med dette budskab. Problemet er, at fredsbevægelsen – i hvert fald i Tyskland og Europa i et vist omfang – mange gange har haft en slags tidløs holdning mod krig, men de følger ikke dag for dag med i, hvordan den strategiske situation ændrer sig. Ikke kun hvilke nye farer der opstår som følge heraf, men også hvilke nye flanker der opstår som følge heraf. Derfor appellerer jeg også indtrængende til jer om at abonnere på vores *Daily Alert* på engelsk og tysk. Det er ikke særlig dyrt, og det er ikke bare et nyhedsbrev, men en sammenfattet analyse af 50 års arbejde, eller lidt mere nu, hvor vores bevægelse har anvendt en bestemt videnskabelig metode og analyse. Ifølge Ray McGovern og andre med efterretningsbaggrund er det den

bedste nyhedsanalyse, man kan få. Den har samme kvalitet som de briefinger, præsidenter får, for eksempel da Ray McGovern var præsidenternes briefinger, og som præsidenter bør have. Min mand fik denne idé for mere end 50 år siden, fordi han mente, at en uddannet statsborger har brug for en kompetent strategisk vurdering hver dag for at kunne formulere, hvilke aktiviteter man ønsker at udføre den dag. Så det er faktisk vigtigere end din morgenmad. Hvis du ikke starter din dag med en klar idé om, hvor historien befinder sig, kan du spille den dag, og det kan være det ene element, der får menneskeheden til ikke at klare det. Det er ret alvorligt, for jeg tror, at meget afhænger af modet og visdommen hos så mange individer som muligt for at styre menneskearten væk fra det nuværende utroligt farlige øjeblik.

Deltag i denne mobilisering! Tak igen, Ted, og lad os gøre alt, hvad vi kan, for at bringe verden ind i en mere sikker periode i historien.